

KANADSKÉ LISTY

Publications Mail Registration No. 09820

Agreement No. 40012841

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116. mirko388@attcanada.ca

No. 5-6, Vol. 27., May-June 2003--květen-červen 2003.

MISSISSAUGA

Vydavatel "Kanadských Listů" je hrdý na to, že žije s rodinou v městě Mississauga od roku 1962 a že se z něho během té doby stal "lokální patriot". Pracoval jako dobrovolný pracovník v různých místních organizacích, jako byl na příklad Peel Multicultural Council, Social Planning Council of Peel, Mississauga Wallenberg Committee, ve 22. kanadském skautském oddílu, v poradním redakčním výboru místního jediného listu "Mississauga News", ve výboru místní organizace "Federal Superannuates Nat. Association" a nechyběl ani při prvním uspořádání festivalu "CARASSAUGY".

Dlouholetá starostka Mississaugy, paní Hazel McCallionová, měla vždy kladný poměr ke všem etnickým skupinám, které ve městě našly nový domov. Podle odhadu přišli ze 120ti různých zemí, včetně ostrovů Seychelských po lužické Srby. Když v blízkosti Torontu měl úspěch festival CARAVANA /jeho součástí byl i Pavilon Praha/, paní starostka MISSISSAUGY s tehdejší městskou radou se rozhodla, že bude "CARASSAUGA", a pověřila přípravnými pracemi Ross Pulleyho z oddělení rekreace a parků. Jeho nejaktivnějšími pomocníky tehdy byli mj. José Almeida, Ettore Cardarelli, A. Salameh a Mirko Janeček, který měl na starosti publicitu. V roce 2003 měl náš "Festival of Cultures", 18 let od vzniku, 18 pavilonů. Byly to: Scotland, Serbia, India, Hawaii, Greece, Ghana, Egypt, Cyprus, Caribbean, Croatia, Ukraine, Jamaica, Latin America, China, Philippines, Portugal, Poland a USA. Na snímku tancují Poláci.

Located on the western boundary of Metropolitan Toronto, 90 minutes from the U.S. border at Niagara Falls and only three hours from Detroit, the City of Mississauga forms part of the Greater Toronto Area (GTA). It is served by Canada's largest international airport, two national railways and the greatest concentration of major highways in the country, all of which make Mississauga strategically poised to serve local, national and international markets.

Mississauga is a dynamic, self-sufficient City that is now recognized as a growing urban force within the Greater Toronto Area. A thriving commercial and industrial centre with a rich heritage complemented by a thoroughly modern infrastructure, the City boasts a strong economic base and a stable, efficient administration. A diverse culture with a wide variety of businesses and residential communities offers a veritable potpourri of things to see and do.

In 1974, the Region of Peel Act came into effect creating the Region of Peel and, at the same time, the towns of Mississauga, Streetsville, and Port Credit joined to form the City of Mississauga.

Since then, Mississauga has become one of Canada's fastest growing cities and has established itself as a municipal leader by delivering well-planned, quality public services in a business-like and responsible manner.

The reasons for Mississauga's success are as numerous as the people who live here, and the organizations and companies who contribute to our community's growth and prosperity. Among our accomplishments are many innovative new services and facilities, prestigious awards, and first-time achievements of which everyone in Mississauga can be proud.

Since 1974, Mississauga's population has increased by more than 155 per cent, and we now rank as Canada's sixth largest city. Today more than 624,000 people call Mississauga home, and the population is projected to reach more than 780,000.

Unlike most large cities, Mississauga did not develop from the nucleus of a single community. Instead, it is the combined result of several, distinctive villages and towns. Even today, the city as a whole can best be understood in terms of its individual parts.

The north shore of Lake Ontario, between the areas now known as Etobicoke and Burlington, first came into settlers' hands in 1805. It was at the mouth of the Credit River, where four Chiefs from the Mississauga tribe of Indians met with government officials from the City of York to sell them 84,000 acres of land. The completion of this deal, called "The First Purchase", led to the creation of Toronto Township. The land itself stretched to a depth of five or six miles north of the shore, but excluded a strip along the banks of the Credit, which the Mississaugas reserved for their fishing activities. The new treaty, plus the knowledge that the land was rich and arable, soon had the settlers flocking to the new township.

On October 28, 1818, the Mississaugas ceded the rest of the Credit watershed to the government and shortly thereafter relinquished their claims to the river banks. The job of surveying these new lands was contracted out to Timothy Street, who was reimbursed for his efforts with 100 acres of land. His construction of a sawmill, gristmill and tannery greatly accelerated the development of the area now known as Streetsville.

Another early settler, Warren Clarkson, built his home near Lakeshore Road. By the time of his death in 1882, the road to his house was called Clarkson Road and the area had become known as Clarkson's Corners.

In May, 1822, a block of land along the Credit River was sold to Thomas Racey, who hoped to build mills and found a village. However, it was Lt. Col. Peter Adamson who actually hastened the growth of the area then

known as either Credit, or Springfield.

The northeast corner of the township was first settled in 1823 by Samuel Moore. He was joined a few years later by Richard Halliday, a blacksmith and inn-keeper, who gave the community the name of Malton, after his home in England.

In May, 1827, Rev. James MacGrath arrived from Ireland and soon purchased 200 acres along the north side of Dundas Street. His farm, and later the whole community was called Erindale, after MacGrath's homeland.

In 1836, John Simpson established a sawmill, and later a wool carding mill, near the present intersection of Derry Road and Second Line West. Soon settlers were trickling in and by 1844, George Ball, a local blacksmith, had built Meadowdale's first hotel. The stucco covered building still stands today on Derry Road.

In 1807, Daniel Harris settled at the intersection of Hurontario and Dundas Streets. Several years later, Jacob Cook gained prominence as a government-contracted mail carrier and purchased a lot on the southeast corner.

By 1848, Cook's stagecoaches were transporting mail and passengers and, by 1859 the village where his business has started was called Cooksville.

By this time, the village of Port Credit was finally beginning to prosper. Hindered by government plans to create a large Indian village just up the river, the village's growth was slower than most of its neighbours. In 1834, the government gave the newly incorporated Port Credit Harbour Company a grant to upgrade its facilities. The export of lumber and grain from the area proved a boost to the community and, within 15 years, there were almost 250 residents there.

In 1856, the first vote was taken for the township to become the independent County of Peel. The question remained unresolved for a decade and there was a fierce competition concerning the location for the county seat. Streetsville found itself pitted against its old rival, Brampton, and lost. The first council for the county met on January 22, 1867, in Brampton.

In 1873, Cooksville was chosen as the permanent seat of the Toronto Township Council, which administered local government to all areas other than Streetsville, which as an incorporated village was self-governing. As the seat of government Cooksville continued to grow into an administrative centre.

In January, 1962, Streetsville became a town. Malton's fate was finally determined in 1937, when the Malton Airport was opened. Today it is the home of the Toronto International Airport and related industries. Port Credit became a police village in 1909 and was incorporated five years later. In 1961 Port Credit, with a population of 6,500, became an incorporated town.

In January, 1968, the Township of Toronto became the Town of Mississauga. Six years later, on January 1, 1974, Streetsville, Port Credit and Mississauga amalgamated into the new City of Mississauga. At the same time the County of Peel became the Region of Peel.

Mississauga has progressed from a winding Indian trail in 1805, to one of the fastest growing cities in Canada.

Community Guide 1001-2001

Evropská unie ví, že Češi jsou mistři na fámy

Karel Barták
(od zpravodaje čtk)

Brusel • Evropská komise se má co ohánět, aby uváděla na pravou míru informace

o předpisech platných v Evropské unii. Zejména pokud jde o Čechy. V Bruselu již poznali, že Češi jsou na fámy mistři. Evropská komise tak v Česku uváděla „na pravou míru“ informace, podle nichž směrnice nutí chovatele prasat, aby štětináčům dávali do chvilky gumové hračky. Prasatům se ale hračky

dávat nemají, jen pevné předměty, do nichž strkají rypákem, což vylepšuje jejich život. Slivovice se bude moci v Česku dál vyrábět, upozorňuje komise. Jen tehdy, pokud se do ní bude přilévát jemný lžič, se nebude smět označovat jako ovocný destilát, ale alkoholický nápoj.

Ano, rum tuzemský se už tak nebude jmenovat, slovo rum jednou pro vždy musí z etikety pryč. Nápoj se však pod jiným názvem bude vyrábět dál. Ne, není nařizováno, že jídla v restauracích se musí sníst do tří hodin po uvaření. Z pulců obchodů nezmizí po vstupu do unie mák.

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.
Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová.
Tel. /905/ 278-4116.
E-mail: mirko388@attcanada.ca

Články, objednávky insertů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ... \$ 19:00

USA, letecky \$ 24:00

Česká republika a
Slovensko: dobrovolné předplatné

Ostatní zámorí, letecky: \$ 28:00

Sdělení čtenářům v ČR: dobrovolné
předplatné lze poslat na adresu:
Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175,
252 63 Roztoky u Prahy.

JEDNOU VĚTOU v Montrálu odešel na věčnost A.L. Vodstrčil. -- Tra-
diční Česká národní pouť v Midlandu, Ont. bude 1. června. Pouť u sv. Antonička
v Chathamu bude 8. června od 10ti hod. dop. -- Dr. Jiří Krupička oslavil v Edmon-
tonu "90". -- V Torontě zemřel 2.5.03. mkl Jin-
dřích Stračovský. -- 23.2.03 zemřel po srdečním
záchvatu vnuk plk. J. Svatoně, Bylo mu jen 32 let.
Jeho matce, paní Anně, posíláme upřímnou kon-
dolenci. -- Z hlavního autobusového nádraží v
Mississauze jezdí nyní přímé autobusy do Canada
Wonderland. Lístek stojí jen \$5. Informace: 905-
615-4636. -- Bořivoj Čelovský vydal knížku "Moje
střetnutí s rozvědkou StB", 198 stran. Dokládá,
proč a za jakých okolností se stal dublér, a
s vědomím RCMP. -- I naše krajany přilákala ne-
dávno do Royal Botanical Garden v Burlingtonu
výstava orchidejí. /Škoda, že tam nebyl dr. A. Bu-
beník, ale jistě se s nebe díval. -- V Kanadě se
konečně šampionát v podvodním ženském hokeji. Marně
sháníme další podrobnosti.

V červenci 1952 se na vrcholu
Scarboro Bluffs sešli tito 4
přátelé: zleva stojící Jan Ma-
tějovič, Ota Čenášek a Albín
Kostečka, který v té době
ještě vzdychal po své slečně
v Trhových Svinech. Pod nimi:
štíhlý Mirko Janeček z Pardu-
bic. Přátelství trvá i dnes.

Generální konzulát ČR v Montrealu oznamuje,
že dne 19.5.2003 byl znovu otevřen
Honorární konzulát ČR ve Vancouveru:

1480-885 West Georgia Street, Vancouver, BC, V6C 3E8.

Honorárním konzulem byl jmenován pan Kevin Edward Newman.
Schůzku si můžete sjednat na telefonním nebo faxovém čísle:

tel.: (604) 601-2011; fax: (604) 639-3134.

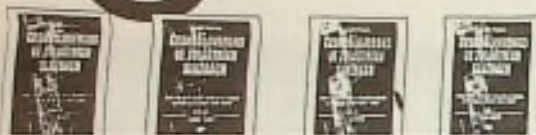
Úřední hodiny:

pondělí - pátek, od 9:00 do 12:00 hodin a od 14:00 do 17:00 hodin.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

czech-books.com

ČESKOSLOVENSKO VE ZVLÁŠTNÍCH SLUŽBÁCH

V prosinci 2002 vyšel čtvrtý (a poslední) díl rozsáhlého díla Karla Paenera, ve kterém
nám autor umožňuje nahlédnout do tzv. 13 komnat. Tyto čtyři rozsáhlé knihy (celkem
dva a půl tisíce stran) jsou určeny pro čtenáře, kteří se chtějí poučit o „odvážné straně
historie“. Paenerovi, který sbíral a seřadil bezmála desetiletí nekonečné stohy
dokumentů a materiálů z domácností i světových archivů, se podařilo napsat dosud
nejúspěšnější zprávu o 3. spravedlivém odboji proti komunistům. Všechny díly máme
momentálně na skladě. Cena za kompletní set: CAD 126.00 (USD 80.78) plus poštovné

Nastavte naše webové stránky nebo volejte zdarma: 1 877 287 1015
1652 Mountbatten Place, Victoria BC, Canada, V8S 5J9
www.czech-books.com

Nemáme strach, říká Češka v Torontu

Toronto, Praha - Obchodní domy,
hotely i restaurace v kanadském To-
rontu zeji prázdnou, velké farma-
ceutické firmy ruší konference a tu-
risté se Torontu vyhýbají obločkou.
Majitelé jídelen a obchodů v české
čtvrti hlásí, že jim užby klesly až
o sedmdesát procent, a stovky hote-
lových posilů, servírek i pokoj-
ských přišly dočasně o práci.

Důvodem je aktuální syndrom dý-
chacích cest, který si v Torontu vy-
žádal dvacet obětí z 269 nakaže-
ných. Kanada je totiž kromě Asie je-
diniým státem, kde se SARS objevil
a který Světová zdravotnická orga-
nizace umístila na seznam zemí, kte-
rým je lepší se vyhnout.

„Doklo se to turisticky, cití to ho-
tely i letecké společnosti. Není
divu, když se o tom tolik píše,“ zlo-
bí se Čechokanadanka Květa Králo-
vá žijící v Torontu.

Strach ze SARS už na vlastní kůži
pocítila i její rodina. „O Velikono-
cích v kostele jsme se nepodávali
nuc, jenom jsme se navzájem klaně-
li. Při přijímání si každý sám nabídl
oplatku, nepilo se ani víno,“ říká.
Také vystoupil jejich ochotnického
divadla muselo být odloženo. Zkou-
šejí totiž v budově nemocnice, jejíž
brány zůstávají pro veřejnost uzavře-
ny. Králová však odmítá hovořit o pa-
nici. Na rozdíl od Asie tady nikdo ne-

nosí roušku, koncerty i sportovní za-
pasy, i když se na ně prodává méně
lístků, probíhají podle původního ha-
monogramu. „Žijeme normálně.
Všichni chodí do práce i na nákupy.
Jist a platí účty se musí,“ říká. Po-
dobné hovoří i Christy Cummings,
která si na nákup vyrazila i s třiletým
synem. „Častěji si myjeme ruce, ji-
nak stále jezdíme metrem a žijeme
normálně,“ řekl agentura AP.

Jednou z nejpostuženějších skupin
jsou prodáváci a řidiči taxíků. Často
však přiznávají, že více než klesající
užby je zajímá vlastní zdraví. „Lidé
se bojí, a tak zůstávají doma,“ stěžu-
je si Sofia Alexopolousová, která má
v jednom z nákupních center stánek
s hordogy. „Vydělávám o polovinu
méně než normálně. To už poznáte,“
doplňuje ji Dineš Malik.

Kritici říkají, že krize způsobená
SARS nemusela mít tak velké dopa-
dy na ekonomiku, kdyby vláda lépe
pracovala. Na ranní je ministryně
zdravotnictví Anne McLellanová za-
to, že neuposlechla doporučení Svě-
tové zdravotnické organizace a To-
ronto nezačalo prověřovat pasažéry
opouštějící město. „To je příčina na-
ších problémů,“ řekl Reuters nejme-
novaný vládní úředník. Králová
však zůstává optimistkou. „Myslím
si, že SARS je už na ústupu,“ říká.

MICHAELA PROKOPOVÁ

Pokud se týče návštěvy Ot-
ce biskupa J. Škarvady, ini-
ciátorem myšlenky a koor-
dinátorem byl krajan Vin-
cenc Rechner. -- Máme 4 vý-
tisky výjimečné knížky
p. biskupa Škarvady "Sve-
dl jsi mě, Hospodine",
210 stran, po \$10 +
poštovné. -- Vlado Fol-
týn opustil Toronto
a přesunul se do Val.
Meziříčí. -- 13.4.2003
zemřel na Novém Zé-
landě Jaromír Stříbr-
ný, který byl po dlou-
há léta aktivní v Ed-
montonu. /Narodil se
18.9.1925 v Praze./
-- Ve Vancouveru zem-
řela známá krajanka
Hana Paulová, roz. Svě-
telová. Ona i její
manžel Karel byli

činní v ekonomii na U. of Alberta.

-- V roce 2002 při-
vítala Kanada na
200.000 nových
přistěhovalců. --

Počet sčítání v r.
2001 zije v Toron-
tě a okolí 6.000
Čechů a 4.000 Slo-
váků. V Hamiltonu
tisíc a tisíc, St.
Catharines 350 a
600, London 500 a
250, Waterloo 800
a 650, Kingston 200
a 50, Windsor 250 a
1.000. : jsou to ci-
ry zaokrouhlené. --

Spol. AIR CANADA má
ztráty 3 mil. \$ za
den. -- Novým před-
sedou ČSS v Kanadě
se stal Miloš Suchma.

BISKUP ŠKARVADA V KANADĚ

Někdejší pražský světitel biskup Jaro-
slav Škarvada, který dlouhá léta koo-
rdinoval duchovní péči o krajany v za-
hraničí, odcestoval koncem února do
Kanady na pastorační návštěvu do
středisek českých katolíků. První bře-
zový víkend prožil ve Vancouveru, dal-
ší v Calgary a poté v Edmontonu.

„V současné době přicházejí do Ka-
nady přebírat duchovní správu krajan-
ských center noví mladí kněží z Čes-
ké republiky. Ve všech těchto
místech jsou početné skupiny čes-
kých emigrantů, o které se kdysi sta-
rali františkáni. V posledních letech
tam občas z Winnipegu dojezdí sko-
ro devadesátiletý kněz Jiří Svoboda.“

Uvedl mluvčí biskupů Daniel Herman.
V zahraničí podle něj existují dva
druhy české katolické duchovní služ-
by. Jednak centra, tedy místa, kde
kněz přímo bydlí, a pak mise, kam
kněz pouze dojezdí. V západní Evro-
pě je deset center a devět misí,
v Severní Americe pět center a osm
misí, v Austrálii dvě centra a devět
misí.

Nástupcem biskupa Škarvady ve
službě krajanů v zahraničí je v sou-
časnosti brněnský světitel biskup Pe-
tr Esterka, který sídlí v Los Angeles
v Kalifornii a nedávno oslavil čtyřicá-
té výročí kněžského svěcení. Biskup-
ským vikářem pro Evropu je Pavel
Kučera z Norimberka.

V Americe působí i aktivní duchov-
ní službě sedm českých kněží a je-
den důchodce. V Austrálii dva kněží
a v západní Evropě třináct kněží
v aktivní službě a šest důchodců.

Po pádu železné opony jsou z Pra-
hy do zahraničí vysíláni kněží, kteří
posílají nebo střídají ve službě du-
chovní, kteří na Západě působili ješ-
tě v dobách totality.

Například v USA je podle církevních
údajů registrováno několik desítek ti-
síc Čechů. Kolem dvou tisíc krajanů
žije v Kalifornii a z nich se asi tři sto-
vky účastní krajanových bohoslužeb.
Ze třiceti tisíc krajanů v Chicagu se
ke katolické církvi hlásí jedna třetina.
Na životě krajanů katolické komu-
nity v New Yorku se pravidelně účast-
ní stovky osob a ve Washingtonu asi
šedesát lidí.
10.000 našich v záp. Kanadě
čekají na kněze a modlí se.

Zuby našich krajanů v Mississauze
a v širokém okolí se mohou radovat,
že se o ně starají v č. 1096 Feeley
Court, blízko Lakeshore Rd. W. a
Southdown Rd. hned dva krajanští
zubní lékaři: Catherine Začalová
/na obrázku/ a její otec Jiří Začal.
Stejný telefon: /905/ 823-4844. Pa-
cienti se domluví třemi jazyky.

Stěžuje si paní Vonásková svému manželo-
vi: „Stárneš hochu. Když jsme byli mladší,
tvůj vůz měl poruchu vždycky někde v lese.
A teď se pokaždě pokazí před nějakou hos-
podou.“

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN 2003

Asociace Hostýn pořádá dětský tábor pro děti od 7 do 14 let u St-Calixte, 100
km od Montrealu. První turnus bude od 28. června do 12. července a druhý od
13. července do 27. července. Cena je stejná jako vloni, tj. 390 Can\$ za první dítě
a za každé další 340 Can\$. Hledáme vedoucí k dětem a kuchyňky. Informace
poda: Stanislava Hlavová, Asociace Hostýn, 1683 rue de l'Église, Montreal, QC,
H4E 1G6. Tel. (pouze večer) 514-362-0155. E-mail: stanislava@sympatico.ca, nebo Josef
Maxant, Association Hostýn, 8970 Marie-Victorin, Brossard, QC, J4X 1A3; Tel. 450-
4654844; Fax: 450-923-4159; E-Mail: health.vifad@sympatico.ca

Přijde Skot k lékaři: „Pane doktore, kolik by stálo vytržení stoličky vlevo?“ „Dvě libry.“ „Tak mi ji, prosím, jenom vyviklejte.“

Prodavačka zkouší klobouk starší dáme: „Věřte mi, to péro vás dělá o deset let mladší.“ „Opravdu? Tak mi přidejte ještě jedno!“

Hájí se obžalovaný u soudu: „Byly mi svěřeny miliony, a já zpronevěřil jen pár desítek tisíc...“

„Tak se přízněj příteli, kolik už máš knih ve své knihovně?“ „Asi osmnáct, ale já ti je hned zítra všechny vrátím.“

Canada has turned the corner on SARS.

Respected health professionals and specialists in disease control are all coming to the same conclusion: Canada has turned the corner on SARS. To put things in perspective, Health Canada believes it is important to remember the following points:

- The number of people who have recovered from SARS is going up.
- The total number of people in quarantine is going down.

“Canada has provided such enormous leadership to all of us in the global community.”

Dr. Julie Gerberding, Director of U.S. Centers for Disease Control in Atlanta – Global News 6:30 p.m., Friday, May 2, 2003

“Canada was doing everything right, including screening passengers as they left.”

Dr. David Heymann, World Health Organization, Executive Director of Communicable Diseases – Closing news conference, Special international meeting on SARS – Toronto, Thursday, May 1, 2003

“It’s safe to travel to Toronto.”

Dr. Paul Gully, Health Canada – Toronto Star, Thursday, April 24, 2003

“Toronto continues to be a safe place. Anyone who’s travelling to Toronto, either for business or pleasure, should be reassured that it is safe to do so.”

Dr. Colin D’Cunha, Commissioner of Public Health and Chief Medical Officer of Health – Toronto Star, Thursday, April 24, 2003

Thanks to the ceaseless efforts and hard work of health care workers, the threat of SARS is being dealt with across the country. As for Toronto, all the facts indicate that it is safe to work, live and travel there.

☑ For Government of Canada: 1 800 454-8302, TTY: 1 800 465-7735

☑ www.canada.gc.ca

☑ For Government of Ontario: 1 888 668-4636, TTY: 1 800 387-5559

☑ www.health.gov.on.ca

Health
Canada

Santé
Canada

Ontario

Canada

O LETCÍCH

Gen.Frant.Peřina, 92, se stal čestným občanem Prahy. Interview s ním vyšlo v "Lístech" pod názvem "Za létání jsem dostal pěkný pohlavek". Ten mu uštědřila matka. --Není zjištěno, že článek o vydavateli t.l. ve "Zpravodaji Svazu letců" č.32 vyšel částečně proto, že od 15.11.98 /datum svatby s Janou v Torontě/ "v tom lítal", ale mimo dvou chyb v datumech v něm nic chybného nebylo. --V Montreálu zemřel plk.Antonín Dvořák, jeden z posledních stíhačů z Bitvy o Anglii. /Přežívá jen gen.F.Fajtl./ Toník zemřel 18.5.2003 a přineseme o něm článek z pera historika F.Srpa. --Tragicky zahynul v Bečvě utonutím Karel Matějka, 91. Osudnou se mu stala jeho záliba v krmení kachen. Narodil se 14.10.1911 v Horní Cerekvi u Pelhřimova. V RAF měl č.788727 a sloužil v Depu. --J.Merganc napsal vzpomínku na Pavla Kubína-Kohna, nar.16.6.1913 v Žamberku. Byl u 311. a 13.3.1944 se nevrátil z op.letu nad Diskají. V posádce Liberátora spolu s ním zahynuli: Beck, Uvřzl, Hecl, L.Kadlec, Lojka, Timko a Žanta. Ing.P.Kohn se nikdy nedověděl, že se mu v Anglii narodil syn a že celá jeho rodina zahynula za války v koncentráku. /Jeho jediná sestra žije v Austrálii./ Kubínova vdova se provdala za JUDr.Oldřicha Maláče, který v Londýně pracoval pod gen.Bar-

Plk.let.Zdeněk Těšínský je mužem v pozadí a jedním z neaktivnějších mužů ve Svazu letců ČR. Na obrázku je se svou manželkou. I ona říká, že na Zdeňka je spolehlutí..

VZPOMÍNÁME

Otakar Hrubý, DFC, 1.11.1913 - 15.5.1993

Vzpomínáme, že před deseti lety odešel na věčnost jeden ze statečných našich západních letců, plk.Otakar Hrubý, DFC. Našli jsme v archivu fotografii z roku 1971 z Nové Paky. Na snímku jsou zleva:František Fajtl, Josef Flekal, Otakar Hrubý a Alois Šiška, V pozadí jsou: J.Havlíček a A.Hudný?/. Na Otu Hrubého stále s vděčností vzpomínají jeho četní přátelé v okolí Nové Paky a také dosud žijící jeho váleční kamarádi. Je více než symbolické, že Otova vnučka Marie Vrátná je letuškou u ČSA a brzy bude létat z Prahy na americký kontinent. Ono se přece jen říká: jablko nepadne daleko od stromu, nebo: "modrá krev" se nezapře. Tento článek vyšel v "L+K" v roce 1993:

Sdružení čs. zahraničních letců s hlubokým zárukem oznamuje, že jeho řady opustil 15. května v časných ranních hodinách vynikající pilot, účastník bitvy o Británii a skvělý kamarád plk. let. v.v. (S/Ldr.) Otakar Hrubý, nositel pěti Čs. válečných křížů 1939, tří medailí Za chrabrost, francouzského Válečného kříže, britského Záslužného leteckého kříže, Řádu M. R. Štefánika a řady dalších našich a spojeneckých vyznamenání. Zesnul ve svém rodišti Nové Pace poté, co podlehl ve svém posledním boji, tentokrát se zákeřnou chorobou, již dlouho čelil se statečností sobě vlastní.

Když odcházel 4. června 1939 z okupované vlasti do Polska, měl hodnost četaře a na kontě takřka šest let aktivní služby u letectva na jedno i dvoumotorových letounech. Záhy odplul do Francie a přes Marseille se dostal s první skupinou čs. vojáků do alžírského Sidibel-Abbés k cizinecké legii. Krátce po vstupu Francie do války přišel 11. září 1939 na letiště Blida, kde zahájil opět leteckou činnost. Po dvou měsících se přemístil do Oranu k přecvičení na stíhací letouny Morane 406 a v květnu 1940 nastoupil službu u operační jednotky Groupe de Chasse 1/10 v Tunisku. Když padla Francie, opustil koncem června 1940 s transportem šépt. Hlobila Afriku a přistál v anglickém Liverpoolu.

Británie se mu stala do roku 1945 nejen druhým domovem, ale především zemí, která mu dala opět křídla a možnost konečně plně odplatit nepříteli. Po přijetí k dobrovolnické záloze RAF a přecvičení na stíhačky Hurricane byl odeslán ke slavné 111. stíhací peruti na skotské letiště Drem. Získal zde zkušenosti při létání nad Severním mořem. Dne 21.2.1941 s Angličanem Kelletem těžce poškodil Junkers 88. Na severu ostrovů působila perut do pozdního léta 1941. Mezitím se přezbrojila na Spitfiry a přesunula se k Londýnu, odkud zahájila vysílající ofenzivní lety nad okupovanou Evropou. Při těžkých bojových letech, kterých Otovi v zápisniku letů po-

stupně přibývalo, se dostavily další úspěchy 4.9.1941 sestřeny Bf 109 nad Kanálem, stejný typ letounu poškozený 20.9.1941 a 12.2.1942, při útoku na pronikající loď německé Kriegsmarine Scharnhorst a Gneisenau poškodil nad Doverskou úžinou další "stodevítku". Do května 1942, kdy 111. perut opustil, měl odletán takřka jeden operační turnus. Od února 1942 nosil hodnostní nášivky Pilot Officer (začínal zde jako Sergeant). Po necelém měsíci působení u 313. perutě odešel jako stíhací instruktor k 57. OTU do Eshottu. V prosinci 1942 ukončil operační odpočinek a přešel do bojové služby k 310. peruti U. "třistadesítky" létal opět hlídky nad konvojí, držel pohotovosti a mnohokrát startoval nad nepřátelské území. Všude byl respektovaným pilotem i přes svou samostatnou povahu. Po přezbrojení 310. perutě na Spitfiry IX se podílel na jaře 1944 na útočných letech do Francie a Belgie a stal se jedním z příslušníků čs. stíhacího wingu, poskytujícího vzdušný kryt spojeneckým vojskům, která se 6.6.1944 vylodila v Normandii.

Intenzivní bojová činnost skončila pro Otu Hrubého začátkem července 1944 odchodem k Československému Depot do Cosfordu. Pak následovaly kursy k přecvičení na noční stíhače. V březnu 1945 však těžká havárie při cvičném letu na Mosquito jeho letovou činnost v Británii předčasně ukončila. Po návratu do vlasti se znovu vrátil ke Spitfirům, tentokrát k 1. letecké divizi do Kbel. Krátce po osudném únoru 1948 byl však z armády propuštěn, roku 1949 zatčen a po dva roky komunisty vězněn v TNP Mirov. On i jeho rodina si prožili své i po jeho propuštění. Váleční hrdina, jehož si britští spojovníci velmi vážili, jemuž dekret k Záslužnému leteckému kříži podepsal král Jiří VI., byl jako řada jeho kamarádů doma, navíc dlouhá léta pracoval jako pomocný dělník. Otakar Hrubý byl statečným synem své země, která, a nejen jemu, zůstává tolik dlužna.

Nikdy nezapomeneme!

L+K 15/93

Zahraniční letci

Vědělo se málo o tomto býv.příslušníkovi RAF. Je to Miloslav Štěpánek, RAF č.108799, který se narodil 18.června 1911 v Rokytnici n.Jizerou, okres Jilemnice. Původně studoval textilní obor, ale už v r.1932 vyšel z Prostějova jako letec-pozorovatel a o 3 roky později byl pilotem-letcem ve Kbelích. Do Polska odešel v srpnu 1939 a při náletu něm. letadel byl zraněn v Deblínu. Své zajetí RA a z drsnou internaci v SS-SR popsal už v r.1941 v londýnském "Čechoslováku". V tom roce mj.pilotoval letoun, který chránil jiný stroj s angl.králem na palubě. 1.8.byl u meteorologické u služby na HQ v Londýně a na tomto poli pracoval i po skončení války doma. Za totality byl pronásledován.Zemřel náhle ve Zlaté Olešnici 24.9.1979. Byl to ryzí muž.

Dnes je mu 82 a je známým modelářem. --První českou aviatkou byla Božena Láčlerová, nar.v Praze v r.18-88. Zajímavý materiál o ní posbíral PhDr.Dušan Schneider, býv.voj.pilot a učitel létání v Brně. --Byl objeven dosud neznámý aerogram z Baham, který své matce Olze do Londýna poslal F/O Leonard Revilliod, člen RAF a vmuk TGJ. Leonard později do boje ve vzduchu nezasáhl, ale v r.1944 zahynul ve srážce dvou angl.letadel. --Žije stále v Angli. Evžen Vantoch? --Ploština uctívá každý rok své vál.oběti.Nikdy tam nechybí plk.Josef A.Balejka z Valašských Klobouků, nar.tamtéž 4.3.1917. Jinak známý vynálezce. --Vladimír Sukaný ze Šanova u Uh.Hradiště měl u 311.přezdívkou "Lázníčka". Napřed byl u velitelské rotty.Protože se narodil 16.10.1913,už asi nežije.Jeho osudy po válce jsou neznámé. Váňův přehled uvedl jeho rok narození 1914.--Kolem Lad.Lošťáka existují stále záhady. Ve skupině B.Lišky údajně v r.39 sloužil u Poláků, byl internován v SSSR, ale pak se objevil v Protektorátu v uniformě něm.letectva. Jan Rail připouští možnost, že v té době byl agentem NKVD. Koncem války byl u 1.Čs.smíšené let.divize. --Gen.Elston nám z Anglie poslal seznam asi 60ti letců, u kterých není znám jejich osud po válce. --Letci vyklidí i letiště v Pardubicích!

O VOJÁCÍCH

Povinné vojenské odvodů skončí k 31.12.2004. Změny a snížení počtu postihne tvrdě některá menší místa, např. Strašice. Bez vojáků se městečko ekonomicky položí. --Ve Vlčkové na Zlínsku zemřel 23.2.2003 npor. Ivan Danča. Pocházel od Chutu na býv. Podkarp, Rusi. --TV v Brně uvedlo program o Marii Kudeříkové, kterou Němci popravili ve Vratislavi 26.3.1943, když jí bylo 22 let. Do diskuse o obsahu se na stránkách "Nár.Osvobození" dostal její bratr Josef Kudeřík. --Pietní vzpomínka na arm.gen.H. Píku bude před budovou Gen.štabu AČR 20.června 2003. Bude přítomen i jeho syn plk.Milan Píka z Bratislavi. --V Olteně ve Švýcarsku zemřel ruský legionář z I.války Emil Šebelle /20.3.1913-6.2.2003/. Jeho syn byl v Praze známým lyžařským trenérem a dnes žije s rodinou ve Švýcarsku. --Jsou zmatky, pokud se týče oslav konce 2.svět.války: slaví se 8.5., ale faktický konec byl o den dříve, když gen.Jodl podepsal kapitulaci v Remeši ve Francii. Na některých místech u nás se však bojovalo až do 11.5.1945. --Z Huslenek na Valašsku pocházel plk.Josef Pončík /25.12.1917-26.2.2003/. Od mládí pracoval u Bati ve Zlíně. Skončil válku u Dunkirku s čs.vojáky gen.A.Lišky. V r.1947 se oženil s Růžnou Vavřínovou, usadili se v Otrokovicích a měli 3 děti. Jako technolog Centroprojektu navštívil všechny rozvojové země světa. --V publikaci "Věrní zůstali", která vyšla v Brandýse n. L., jsou životní historie 12ti letců a vojáků. Jsou to: M.Karabeleš, P.Kubišta, A.Liška, CBC, DSO, J.Macháček, K.Macháček, J.Rašovský, T.Sedláček, J.Selner, OBE, E.Strankmüller, OBE, G.Svoboda a A.Vašátko, DFC, DSO. --Poslanec Jiří Vodička byl ve své předcházející kariéře námořním důstojníkem. --Na čs.zaoceánských lodích od r.1956 pracoval O.Trněčka. Brněnská "Rovnost" o něm měla článek "Ve službách Čs.námořní plavby". --V nakl.Lípa vyšla kniha J.Havla "Smrt Jana Masaryka očima kriminalisty", 180 Kč. --Výborný článek o pozadí bitvy na Bílé hoře, která proběhla 8.listopadu 1620, měl článek v "Reflexu", č.14/03. Autorem byl Jan P.Kučera,

Vyšla knížka úvah Tomáše Bati

Pod názvem Úvahy a projevy vydávají zlínská Univerzita Tomáše Bati, Fakulta managementu a ekonomiky, a Zlínský kraj knihu s myšlenkami krále bot Tomáše Bati. Jde o soubor článků o podnikání, o organizaci a řízení, o vzdělávání, o morálce v podnikání i o vztazích k zákazníkům i zaměstnancům. Zachycuje také Batiovy cesty za hledáním odbytišť po zemích blízkých i vzdálených, postřehy, názory a srovnávání.

prof.kultury na FS UK. --Monitorování rozhl.poradů z Protektorátu za války dělal M.Umlauf, který žije střídavě v Torontě a v Boca Ratton, FL. --Osobností Zlína se stal MUDr. Velimír Macharáček, 88. Sloužil za války v britské armádě v Burmě. --Zatím nikdo neví, kolik našich mladých mužů bylo v 50.letech ve Franc.Cizinecké Legii, příp.kolik jich padlo či bylo zajato v Indochíně. --Gen.O.Kvapil se ve strašnickém krematoriu rozloučil s gen.por.Ing.Mir.Šmolďasem /23.9.1917-26.3.2003/. I dnes má v Brně hodně obdivovatelů. --Jednatel skupiny ČSOL v Liberci je mjr.Milan Kulík.

Jeden ze statečných

Generálmajor v.v.
Ing. Rajmund Hanák
(27. 12. 1914 – 13. 2. 2003)

Na prostějovském hřbitově se letos 21. února příbuzní a mnoho spoluvojovníků rozloučili za vojenských poct s generálmajorem v.v. Ing. Rajmundem Hanákem. Byl čestným občanem Prostějova. Při rozloučení promluvil starosta Prostějova Ing. Jan Tesař. Za spoluvojovníky ze západního bojiště se rozloučil plk. Jan Paroulek z Přerova, za OV ČSBS Prostějov plk. Stanislav Liška a také jednatel ČSOL Prostějov Miroslav Pišák. Pohřbu se zúčastnil předseda ČSOL generálmajor Antonín Špaček. Generálmajor R. Hanák se narodil 27. prosince 1914 v Čechovicích u Prostějova v rodině krejčího. Po maturitě na obchodní akademii nastoupil v roce 1933 vojenskou základní službu. Absolvoval školu pro důstojníky pěchoty v záloze a byl přijat na Vojenskou akademii v Hranicích. Ukončil ji s výborným prospěchem.

Gen.Karel Vrdlovec/vpravo/ zemřel v Anglii 9. 2.2003. Tento statečný voják byl jedním z nejlepších angl.zpravodajců za studené války; jeho krycí jméno bylo Martin, někdy Carroll. Narodil se 12.10.14 v Č.Dubru. Byl strážcem legionářského praporu. Vlevo je gen.Josef Souček-SUK.

CARROLL - General Charles Carroll, OBE (formerly Karel Vrdlovec), aged 88. Fine, brave and true in every word and every deed throughout his long, distinguished and noble life. Deeply loved, revered and greatly missed by his daughter Jill, his grandchildren, surviving relatives and many, many friends. Funeral Service will be held at 11.30 on March 4th at Hendon Crematorium, Holders Hill Road, London NW7 and a celebration afterwards at the family home at Winterstoke Gardens.

Jako poručík pěchoty zažil mnichovskou zradu. Po okupaci nacistickým Německem v březnu roku 1939 se zapojil do ilegální práce v Obraně národa. V červnu roku 1939 odešel do Polska a odtud odplul do Francie. Vstoupil do Cizinecké legie. Čs. národní výbor tehdy uzavřel s Francií dohodu, která zaručovala čs. dobrovolníkům návrat do čs. armády, pokud dojde k válce s Německem. Po tvrdém výcviku v Sidi-bel-Ade v alžírské Sahare byli čs. dobrovolníci v září 1939 uvolněni ze svazku Cizinecké legie a stali se základem nově se formující čs. armády v jižní Francii. Poručík Rajmund Hanák byl vybrán jako instruktor do poddůstojnické školy v Agde. Stal se velitelem 10. roty 1. pěšího pluku, kterou v chaosu francouzské porážky vedl v tvrdých ústupových bojích od Marne a Seiny k Loire a odtud do jižní Francie. Po riskantní plavbě do Gibraltaru a odtud námořním konvojem do Liverpoolu ve Velké Británii se stal v hodnosti nadporučíka pěchoty příslušníkem 1. praporu Čs. obrněné brigády. Jako velitel průzkumného oddílu carrierů a motocyklistů zajišťoval především obranu východního pobřeží Anglie.

Prodělal paravýcvik v britské odborné škole a absolvoval štábní školu pro vyšší velitele. Od jara do konce roku 1944 byl R. Hanák v hodnosti kapitána přidělen k internímu štábu generála Eisenhowera. Zúčastnil se bojů při obléhání Dunkerque, za něž obdržel britská a francouzská vyznamenání. V belgickém Gentu poznal svou budoucí manželku Cécile, která s ním sdílela až do konce jeho života vše dobré i zlé.

Po válce absolvoval Vysokou školu vojenskou v Praze a v roce 1946 se jako major generálního štábu stal náčelníkem štábu 13. tankové brigády v Olomouci. Po únoru 1948 v rámci opatření proti důstojníkům ze západního odboje byl přeložen na Vojenskou akademii v Hranicích. Šikanování a obavy ze zatčení ho donutily emigrovat.

Několik let žil v Evropě, později v daleké Kolumbii, kde byl farmářem. Nikdy nezapomněl na svou vlast a přátele. Domů se vrátil v roce 1991. Rajmund Hanák byl plně rehabilitován, byla mu vrácena vojenská hodnost, byl povýšen do hodnosti plukovníka a později jmenován generálmajorem.

Generálmajor Ing. Rajmund Hanák byl vzdělaný, zkušený a moudrý, společenský a přátelský člověk. Bez ohledu na léta, prožitá v exilu, zůstal věrným synem své vlasti, pro kterou, když to bylo třeba, neváhal riskovat svůj život. Byl věrný Masarykovým ideálům demokracie a tradicím Čs. legií. Stále se cítil „Hanákem z Prostějova u Čechovic“, jak sám vtipně říkával.

Byl to čestný, věrný a statečný voják. Čest jeho památce!

O PARAŠUTISTECH

Plk. Václav Modrák přijal a odvyšoval za války v Anglii 20.594 depeší, na druhém místě byl Václav Retich /14.797/. Vojenská radioústředna zajišťovala také "poštovní" spojení s domovem /Moskva, Švýcarsko, Istanbul, Teherán a Jeruzalém/. -- Na skupinu MORTAR /KAFKA/ čekal poblíž Kunvaldu ve vých. Čechách Oldřich Šorm se svými spolupracovníky. Šorm po válce pracoval na ministerstvu vnitra s Knotkem, do odchodu do zahraničí. Šorm žil v Chicagu pod jménem Victor Novotný. Tam zemřel 13.3. 1997 a je o něm známo, že podstatnou

O skautech

ÚKOL: RÁDIOSPOJENÍ

Z Tichoměřic /u ruzyňského letiště/ došla smutná zpráva, že 6. dubna t.r. zemřel ve věku 94 let plk. Václav Modrák, na obrázku vpravo. Vedle něho je jeho válečný kolega na Vojenské radioústředně plk. Jan Štursa. /Mezi pozůstalými je jeho manželka Věra a dcera Jitka a syn Jiří s rodinami. /Byl činný jako radiotelegrafista od r. 1931, ale jeho působení ve II. odboru MNO v Rockliffe v Anglii bylo nejvýznamějším obdobím jeho života. Vlastním nákladem o tom vydal ve velmi omezeném počtu 2 publikace: "Do odboje ve 2. světové válce - slovy i obrázky" a "Radiospojení mezi domovem a zahraničím za 2. světové války". Obsahují i osudy všech radiotelegrafistů v Anglii i v tzv. Protektorátě. Modrák sám měl být jako velitel paraskupiny MORTAR vysazen 4.5.1945 ve východních Čechách, společně s bývalými vojáky A. Horáčkem a J. Sekerkou. MORTAR s s CHROTEM startoval z Brndísi 4.5.45, ale letoun Liberátor pro nepříznivé počasí nemohl najít přistávací plochu a vrátil se s oběma skupinami do Itálie. Po únoru 1948 se Modrák stal obětí represí a do důchodu odešel v r. 1964 jako pomocník havířů v Kladně. Dne 20. června 1999 byl hlavním řečníkem na tryzně v Ležákách u Pardubic, odkud vysílal Jiří Potůček ze skupiny SILVER A. Dostal jsem originál jeho vlasteneckého projevu. V něm vzpomněl všech obětí v Ležákách a v okolí a vyslovil přesvědčení, že Ležáky nebudou zapomenuty, protože v těžkých válečných letech sehrály významnou roli. M. Janeček.

finanční částkou přispěl na postavení pomníku čs. válečným parašutistům v Praze-Dejvicích. -- V. Modrák se v r. 1991 v Tichoměřicích sešel s vedoucím výzkumu Imperiálního válečného muzea M. Seamanem a s G/C R.C. Hockeym, který velel 138. peruti RAF, která vysazovala čs. polské a jiné parašutisty v týlu nepřítelů. -- Ve švýcarském "Zpravodaji" /č. 2/ 2003 se objevil článek "Pocta prof. Vladimíru Krajnovi" z pera M. Štráfelové. Byla při odhalení jeho pamětní desky v Praze. Tam promluvil i kanadská velvyslankyně Margaret Huberová. /Krajina zemřel v Kanadě v r. 1993 ve věku 88 let. -- Známy britský herec Christopher Lee za války pomohl plánovat atentát na Heydricha. Zmíněný herec v dopise M. Sojkovi takovou informaci popřel, ale připustil, že za války jako 20ti letý byl ve Skotsku na paravýcviku a tam poznal mj. Gabčíka a Kubíše. -- Ivan Kolařík ze skupiny OUT DISTANCE /nar. v r. 1920/ je pohřben na Lesním hřbitově ve Zlíně.

-- Dostali jsme novou fotografii gen. A. Petráka, býv. instruktorem čs. vál. parašutistů ve Skotsku. Jeho adresa je: Ing. A. P., Lietavská 11/17, 851 01 Bratislava-Lúky, Slovakia. -- "Maclean" s' měl 14.4.03 článek "Forgotten truths about Camp X". Všimli jsme si, že neopakoval tvrzení, že tam byli cvičeni Gabčík, Kubík a jiní naši parašutisté. V Praze vyšla pěkná kniha "Assassination - Operation ANTHROPOID 1941-1942", 95 stran. Jako autoři jsou uvedeni: M. Burian, Aleš Knížek, Jiří Rajlich a Eduard Stehlík. Text je v anglickém jazyku. Obsahuje stovky vybořných barevných i černobílých fotografií. -- "Občasník" /č. 1/ 2003/ se zmiňuje, že na TV2 v programu o Jaromíru Nechanském /byl popraven čs. komunisty v r. 1948/ vystoupil i jeho bratr Miloslav Nechanský.

Skaut V. Dostál vydal v r. 1997 knihu "Šťastná planeta". Jinak je též úspěšným chovatelem hovězího dobytka. /Jedním ze dvou zahraničních členů Slezské družiny V. Fanderlika je M. Janeček-AKI z Kanady. -- František Cigánek-ALBI je stále aktivní v Přerově. Žije tam v "Jižním Klondiku" v domě s pečovatelskou a ošetrovatelskou službou spokojeně už 2 roky. Účastní se pravidelně setkání pětápáků. -- V pietním areálu ve vstupu do strašnického krematoria byl 10.5.03 odhalen Národní skautský památník. Reportáž nám poslal R. Teichman-STOPAŘ. -- Se zdravotními problémy úspěšně zápasí zasloužilý spolupracovník "KL" Jiří Krumpoliz-JACK ve Valašském Meziříčí. Má mnoho přátel také v Kelci, kde učiteloval. Za mnohé dobré skutky ho nebe nemine. -- L. Jednorozec z USA zdůraznil, že činnost skautů-exulantů do listopadu 1989 byla zaměřena proti diktatuře komunistů ve vlasti. -- PÉGU se domnívá, že dnešní skauting v ČR by měl být hnutí podle zásad Baden-Powell, Setona, Svojsíka a Plajnera. Měl by "jít proti proudu" i v dnešním složitém konzumním světě. -- Posledním popraveným vězňem čs. komunistů byl Vladivoj Tomek z Prahy. Byl oběšen 17.11.1960. Byl to skaut. -- J. Cihlář-PEP dokončuje dějiny čs. skautingu v exilu. -- Obč. sdružení "Skautský oddíl V. Fanderlika" má adresu: Bohunická 43, 619 00 Brno. -- Jar. Kašík-DODY z Trnavy byl u br. JACKA ve Val. Meziříčí. Cestou domů na Slovensko měl u Bystřice p. H. menší autonehodu. -- MUDr. Anna V. Švecová-ANIČKA, nar. 23.11.27,

zemřela v Praze 21.2.2003. Komunisté ji věznili 8 let, hlavně v Pardubicích. -- Poslanec Petr Bratský založil v Parlamentu a v Senátu skautský oddíl. Řídí se heslem "Flourish!". -- Oddíl v Trebechovicích vznikl v r. 1912. U kolébky byl F. Barvíř. -- Libři Prohibiti stále nemají všechna vyšlá čísla exilové "Stopy".

V Krnově-Cvilíně se 22.3.t.r. konala schůze Družiny Vělna Fanderlika, v příjemném prostředí Pensionu Salvador. Během setkání byl do družiny přijat Vítězslav Dostál z Hluboče u Opavy, který na kole projel 49 zemí a má kredit na více než 60.000 km. Foto nám zaslal B. Polák-BIMBO /na fotce v kolečkové židli/.

Po stopách hrdinů paravýsadku PLATINUM

Na dvoře kasárna 43. výsadkového praporu stojí v sobotu 15. února vojenský autobus s řidičem. Nastupuje do něj osm vojáků čestné stráže. Přináší prapor, věnovaný útvaru Českým svazem bojovníků za svobodu. V autobusu už je skupina příslušníků Klubu výsadkových veteránů. Autobus vyjíždí směrem na Nasavrky. Za ním jede osobní auto, řízené mluvčím 43. chrudimského praporu, kpt. v zál. Zdeňkem Kolářem. Na vedlejším sedadle je jeho paní a v zadu nejvýznamnější host dnešního setkání na počest setkání paravýsadku PLATINUM, plukovník v.v. Jaroslav Klemes se svým průvodcem plk. Henrichem Poradou.

Na náměstí v Nasavrkách nás čeká sestra Miloslava Fialková, K. Stejskal, M. Lichtenbergová a dcera architektky Šukala Michaela Pirková. Vezou sebou "záhadná" zavazadla. Jedeme do Hradiště, vítá nás pan starosta, paní Věra Korabková, snacha Ladislava Korabka, zesnulého vloni ve věku 100 let, z Prahy přijel s rodinou jeho vnuk. MUDr. Korabek. K desce na domě nastoupila čestná stráž a dva příslušníci Klubu výsadkových veteránů. Sestra Fialková podrobně popsal situaci výsadku před 58 lety. Doplnil ji plk. Klemes. Dvě kytice budou převezeny na hrob Ladislava Korabka a jeho ženy, velkých hrdinů z válečných let.

Loučíme se. Autobus šplhá po úzkých silničkách na planinu k vysílači na Krávném. Rozlehlou plochu si tehdy vybral Liberátor, když v mrazivé noci shazoval výsadek Jaromíra Nechanského, Jaroslava Klemese, Jaroslava Pešána, Aloise Vyháka.

Snažíme se vžít do situace mužů, kteří měli jen malé procento naděje na přežití. Na Tarabce neuspěli. Den přespali v mlázi. Až s večerem se dva z nich vydali na druhou záchytnou adresu. Panimáma Korabková byla opatrná.

Po jejím manželovi již "pásto" gestapo. Heslo „Chleba s maslem“ dokonce zvířetilo. Došli ještě pro druhé dva muže. Stodola se slámou a senem, (těž vydatná strava a teplé pití), se stala vhodným útočištěm a odrazovým můstkem k plnění uložených úkolů.

Opouštíme návrší, kde to poádne profukuje, a po krátké jízdě stojíme na silnici v Javorném, pár kroků od chalupy Novákových. Vítá nás, s rodinou své dcery, poslední dědička, majitelka usedlosti Jaroslava Burketová, za svobodna Nováková. Stojíme před domem se skromnou deskou, která vypovídá o nezměrné lidské statečnosti. Dům a hospodářské budovy byly za války útočištěm velení Rady tří a výsadku CALCIUM. Partyzáni zde nacházeli střechu nad hlavou a jisté nasycení. Konaly se tu i porady velení a vysílaly zprávy do zahraničí. Místo zabezpečovala opatrnost a prozíravost rodiny Novákových. Tady, a na podobných „státech“, se radista Karel Niemczyk mohl klidně věnovat vlastní práci. O tom všem nám opět vyprávěla sestra Fialková. Potom nás všechny pozvala paní Burketová do vyhřáté chalupy. Na velkém stole v selské kuchyni, zvyklé na početné stravníky, byly připraveny talířky s lákavým občerstvením. Na táčích byly různé sladké výrobky, dovezené v oněch „záhadných“ zavazadlech, a též známé speciality sestry Vojetchovské.

Bratr plukovník Klemes byl spolu se svým průvodcem očividně překvapen a potěšen. Byly předány pamětní listy a dárky. Podepsali jsme gratulaci K. Niemczykovi k jeho 89. narozeninám. Ani se nám nechtělo ukončit posezení v tak přátelském prostředí. Škoda, že jen těch osm mladých vojáků bylo svědkem vzpomínání na hrdinské činy.

JITKA MĚŠTANOVÁ
"Národní Osvobození", Praha.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA Češi na Slovensku získají snadněji dvojí občanství

Od JUDr. Antonína Suma jsme dostali "Prohlášení sepsané v červnu 2002 dosud žijícími účastníky pitvy těla Jana Masaryka dne 10.3.1948." Je to moc zajímavý dokument. --Podle posledního výzkumu veřejného mínění, občané ČR dali vítězství ODS na 2.místě jsou komunisté a pak soc.demokraté. Mnozí se nicotná kritika ministra zahraničí. --V Lánech byl odhalen monolit Charlotty Masarykové. --Hraběnka Kristina Colloredo-Mansfeldová dostala zpátky zámek v Opočně. --Pétépáků bylo na 40.000 a jejich internaci zavinil Čepička. Nedávno se jich v Olomouci sešlo 400. --Vyšlo 1.číslo nového "Polygonu". V úvodu se představil vydavatel Pavel Primus a úvodník "Nelze jinak!" napsal Jan Beneš. Nejzajímavějším autorem je Luděk Frýbort z Hannoveru. Toto číslo má 96 stran. Adresa v ČR: "Nový Polygon", nakl. PRIMUS, Vězeňská 7, 110 00 Praha 1. --Pan prezident Klaus nesouhlasil s návrhem poštovní známky s jeho tváří.

Univerzita usiluje o novou fakultu

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně bude mít v budoucnu novou fakultu. Vedení vysoké školy společně se zlínským magistrátem usiluje o zřízení fakulty strategického rozvoje. Ta by měla podle představ autorů záležet na pomoci celému regionu v jeho rozvoji a propagaci.

Česko zvýší Američanům poplatky za víza

Česká republika zvýší pro Američany poplatky za pracovní víza a víza pro pobyt delší než devadesát dní. Ministr zahraničí Cyril Svoboda podle ČTK nepřímo potvrdil, že česká strana tím reaguje na zpřísnění udělování amerických viz pro Čechy.

Slyšeli jste c "Králi Kokořínského údolí"? Ta-

dy ho máte. Jmenuje se Bohuslav Luňák a má adresu: Kokořínský Důl 20, 277 23 Kokořín. Státem chráněná oblast je ne daleko Mělníka, na cestě do České Lípy. Dominantou je krásný hrad, z kterého lze pryč zahlédnout Máchovo jezero. Pan Luňák oslavil nedávno své 93. narozeniny. Narodil se 13.2.1910 ve Velkém Újezdě a do své vily v Kokořínském údolí přišel v r.1932. Má 3 děti. Je to kronikář a historik; nikdo o této oblasti neví víc. V poslední době přibývá turistů a otvírají se moderní restaurace a ubytovny. Příroda zůstává však stále stejně krásná. Po příjemné procházce můžete skončit v "Ráji". Tak se totiž nazývá jedna útulná hospůdka v moderním stylu. Kokořínské údolí si při návštěvě ČR nenechte ujít!

Nový starosta Roztok u Prahy, Stanislav Boloňský s paní. Přejeme mu zdar!

Český lakrossový tým z Radotína se účastnil Svět. mistrovství v Kanadě. Nevýhrál, ale snaha byla obdivuhodná. Kanada je porazila ČR 25:1.

Český volič zavinil Klause

Martin Skála

Tak máme, paní Mullerová, tu presidentskou volbu za sebou. Let 153 po narození Tomáše G. Masaryka složí Modrý pták slib a usedne na Hrad českých králů. Zvolen demokraticky, voličům se ho zachytí lo a to ukládá každému, kdo to komentuje, určitou zdrženlivost.

Patřím a nepřestanu patřit k politickým odpůrcům Václava Klause, ale nepovažuji za účelné jakkoliv oslabovat nebo dokonce podvracet autoritu hlavy státu. Jednak si myslím, že pan prezident Klaus se ničím neprovinil osobně, jeho chyby a pletučky jsou politické a soudně nestihatelné. Kromě toho osobu prezidenta nelze dobře oddělit od jeho úřadu a ten úřad, se sídlem jen několik desítek metrů od kaple svařeho Václava, je a musí zůstat národní sanctissimum.

Co hodlám a nebojím se kritizovat, je politické propojení tak zvané pravice strany ODS s partají Grebeníčka a dalších komunistických pohrobků. Bývalo mnoho let o tom, zda sociální demokraté, aby byli schopni vytvořit vládu podle svých představ, mohou jednat o spolupráci s komunisty. Jsem rád, že to nikdy neudělali. Trvám však na tom, že kdyby se to bylo stalo, byly k tomu důvody čistě ideové - snaha uplatit jasný vnitřní předložený politický program.

Podpora KSČM pravcovému politickému Klausovi patří do zcela jiné kategorie: jde o nemravný politický handl, ze kterého je člověku na zvracení. Pohrobkům nejde o nic jiného než o politickou konkurenci. "Socan" Špidla musí být zhuben a řádný jed není dost kyslí. Budou-li to jednou dějiny soudit, tak ať nezapadne Grebeníčkův výrok: "...V žádném případě nebude nikdo z nás volit pana Sokola..."

Pravdomluvnost žádá jít v rozboru situace ještě dál. Jak to, že Grebeníček při presidentské volbě mohl hrát "kingmakera"? Za to je od povědky jedna pětina českých voličů a hlavně ti na Ústecku, na Karlovarsku a v Ostravském kraji, protože v loňských volbách hlasovali pro komunisty. Není to první hřích tohoto druhu. V roce 1946 jsem byl ještě mladík školou povinný, ale noviny jsem už uměl číst a dobře si pamatuji, že ve svobodných volbách komunisté uhráli 53 procent hlasů v českých zemích, že venkov se nenechal obelstít lacinými sliby ministra Durnie, že lidé dobrovolně nastupovali do milic a do "pohotovostních" pluků SNB. O později pak souhlasili, když čeští politici různých odstínů nasadili roubík slovenské Demokratické straně, poslední tehdy ještě regionálně většinové a nezglajchaltované politické formaci. "Vítězný" únor přišel teprve potom.

Zde a teď je na místě nedbat politické správnosti a říci jasně: kolektivní vina existuje! Co vhodím ve svobodných volbách do urny, za to zodpovídám. Pětina voličů v České republice volila komunisty a tím byla slušnému člověku Sokolovi přehrazena cesta na Hrad. Teď už máte, koho jste chtěli... a tak jen do zachoty zvesela!

"Hospodář", Texas, May 2003.

"Dneska nejsou ulice bezpečné. Za každým rohem na vás číhá nějaká nová cukrárna nebo prodejna delikates." Kresba Ivana Svoboda

National Child Benefit

For our children to be happy and healthy, they need many things. Some are free, but many are not. The National Child Benefit (NCB) gives financial support to low-income families. This helps parents work towards a brighter future for their children. And it also helps to reduce child poverty in Canada.

To find out more about all our services for children and their families and to receive your guide:

- ☎ 1 800 O-Canada (1 800 622-6232)
TTY: 1 800 465-7735
- 🌐 canada.gc.ca
- ➡ Service Canada Access Centres

Canada

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ Tisíc Čechů pyká v zahraničí

Letošní kurs češtiny ČSÚZ pro krajanů se koná od 1. do 23. 7. 2003 v areálu České zemědělské univerzity v Praze-Suchbátově. Kontakt: Prof. H. Landovská-Briardová, Nad Zlatnicí 7, 160 00 Praha 6. Red. t. l. doporučil, aby do programu byl zahrnut i blízký Levý Hradec a Muzeum v Roztokách u Prahy, bílí lipičani v Kladruších a černí lipičani ve Slatiněch, příp. zámek Ličkov u Zlatce a Pardubice.

Tisdagen den 17 maj 1983

I Sten-kumla kyrka vigdes i lördags Björn Orleifson och Astrid Johansson, Visby. Vigsselföräktare var Sune Österdahl.

V kostele v obci Sten-kumla na Gotlandě/Švédsko/ byli dne 14. května 1983 oddáni p. Björn Orleifson a sl. Astrid Johansson. Oddal je pasto Sune Österdahl. K 20. výročí sňatku jim oběma gratulujeme!

Slavný čs. hokejista Pepa Maleček, který zemřel v exilu v USA, byl uveden do Síně slávy ledního hokeje v Helsinkách. --Předkem všech Frýbortů na světě byl nejspíš švédský žoldák z 30ti-leté války, který na jv. Moravě zahodil mušketu do žita a zdomácněl. Luděk Frýbort z Hannoveru zjistil, že u Jönköpingu ve Švédsku je dvorec jménem Fryboe. --L. Šlechtová sestavila ve Francii článek o české malířce Z. Braunerové, která žila v Roztokách u Prahy. Zemřela v Praze 23. 5. 1934. --J. Nohovec z Plzně napsal do "Haló Novin" článek "Návštěva Naardenu" po té, co navštívil kapli a muzeum J. A. Komenského v Holandsku. Komenský tam zemřel 15. 11. 1670. --Předsedou spolku krajanů v Aucklandu na N. Zélandě se stal Mirek Pištora, tajemnicí Marcela Reesová. --Děti krajanů se mohou zdokonalit v češtině na české škole ve Vídni. Kontakt: Školský spolek Komenský, Sebastianplatz 3, 1030 Wien, Austria. --Interview s P. Tigridem v Praze měl název "Komunisté jsou čilí a bez humoru". Vyšel 1. 3. 03. --V Bejrutu oslavila "50" česká kouzelnice módy Blanka Matragi, roz. Kyselová. /Snad příbuzná J. Květylová-Carsona?/

Jan Rychetský

Praha • Případy zadržených Čechů v cizině eviduje ministerstvo zahraničních věcí. Evidenci je však neúplná, protože mnozí čeští občané kontakt s našimi zastupitelskými úřady odmítají. Podle odhadů nyní v zahraničí "sedí" asi 1000 lidí. Odpykávají si tresty hlavně za krádeže - nejvíce v sousedních zemích - a drogové delikty.

Místa uvěznění za drogy v podstatě kopírují paserácké stezky. Nejvíce heroinu se do Evropy dostává přes Thajsko nebo přes Afghánistán, bývalé ruské sovětské republiky a Turecko. Kokain sem zase míří z Mexika a hašiš přes Španělsko. Od nás se pak drogy distribuují dál na západ.

případy Čechů uvězněných v cizině

- Milan Lesniak a Bronislava Paclová dostali v Řecku za pašování 30 kilogramů heroinu doživotí, ale odvolali se
- ve Velké Británii dostal český řidič autobusu za 50 kilo heroinu 26 let, jindy zde byl odsouzen za 68 kilogramů heroinu na 16 let
- patnácti a čtrnáctiletý trest vězení si již tři roky odpykávají dva čeští paseráci v Norsku a Švédsku

Asi nejznámějšími českými vězni v zahraničí jsou Emil Novotný a Radek Hanykovic. První byl odsouzen na 43, druhý na 25 let v thajském Bangkoku. Jejich případ má nyní na starost české ministerstvo spravedlnosti.

Požádali jsme o doplnění materiálů, které nám Thajci poslali. Chceme znát thajské zákony, na jejichž základě byli jmenovaní

odsouzeni. Až je dostaneme a přeložíme, podáme k nejvyššímu soudu návrh, aby uznal rozhodnutí cizozemského soudu na našem území. Poté můžeme vězněné převzít," vysvětluje Vladimír Voráček z ministerstva. Odhadnout, jak dlouho to bude celé trvat, prý nelze, ale jasně je, že vězni budou muset uhradit náklady na cestu.

"Hlavně ty země, kde to s právem není valné a kde je korupční prostředí, se rády předvádějí na příkladech cizinců. Ziskávají tak křivý, jak jsou tam důslední a přísní při potírání obchodu s drogami, čímž kryjí vlastní lachry. Proto bych při cestách do zahraničí doporučoval velkou opatrnost," říká Ivan Douša z nadace Drop In, jako kuryři mohou být někdy využiti i lidé, kteří o tom ani nevědí a podstupují přitom obrovské riziko.

Zastupitelské úřady v cizině těmto lidem poskytují pomoc. „Jsou s nimi v pravidelném styku, hovoří s jejich právními zástupci, rodinami, ale i s justičními a jinými orgány země působnosti," vysvětluje Dana Pavlovská z ministerstva zahraničních věcí.

Vynikající krajaňský list "Polygon" zanikl pro vážné onemocnění p. Friedeho ve Švýcarsku. --Britské úřady vypověděly 18 hlučných

žadatelů o azyl z ČR, kteří obsadili domek ve Swansey. --Na Podkarpatské Rusi je dnes podle řeckokat. kněze P. Kre-nického bída. Práceschopní muži se pokoušejí dostat do ČR a legálně tam pracovat. České úřady by jim měly dávat povolení k práci přednostně, protože jde o býv. československé občany. --Hledá se vodák L. Páral. Austrálie? --V Curychu zemřela vynikající Sokolka, paní Dagmar Fárová, 27. ledna 2003. --V Austrálii zemřel býv. batovec Luiz Weizs. Oblíbený český kat. kněz J. Pěňčík se vrátil do ČR a zatím za něho náhrada není. --Miluška Šimková si v Glenmore Parku /Austrálie/ otevřela Hudební školu /housle a zpěv/. --V Písku zemřel P. Josef Jiran, 74, býv. duch. správce našich v Curychu. --Češi v NHL vydělávají ročně 3.3 miliardy Kč. --Býv. dům českého architekta Jana Letzela v Hirošimě bude restaurován a bude to stát japonskou vládou 565.000 \$.

Kupuji či vyměňuji pohlednice, známky, bankovky, dopisnice, mince atd. s celým světem.

J. Kříž, 50724 Dětenice 25, ČR.

NAŠI V USA

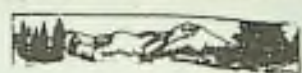

Galerie Medy Mládkové /býv. Sovovy Mlýny/ na Malé Straně v Praze byla dost postižena loňskými záplavami. Naštěstí vzácné obrazy byly včas evakuovány do vyšších pater. Meda Mládková, dříve Sokolová, žila v 50. letech jako poúnorová exulantka ve Francii, kde obětavě vydala sbírku českých básníků-exulantů a byla činná na kulturním poli. V prosinci 1951 poslala vydavateli t. l. dvě fotografie: Na hořejší je se svým tehdy oblíbeným psem kdesi ve Francii. Na druhé byl Karol Belák a býv. dívka Zdeňka Mastníka.

Měsíčník moravského humoru

"TRNKY-BRANKY", Box 55
763 12 Vizovice, ČR.
US\$10 za rok..

Poručík Národní gardy USA Philip Doll, RR2, Box 4930, Eames Rd., Winslow, ME, 04901-9660, USA, by si rád česky či anglicky dopisoval s českou ženou v přiměřeném věku. Je mu 25 let. Končí univerzitní studium "Computer Information" systémů. Jeho dědeček, Vincenc Hodek, měl v Praze továrnu na jemné let. přístroje, byl civilní letec a zakladatel Sva-zu letců ČR. --Ekonom prof. Jan Kmenta z U. of Michigan pomohl zavést na Uralské st. universitě program "Master of Applied Economics". Brzy bude zas na stáži v Praze. --Koncem května t. r. se vracel na Slovensko manželé Bátorovi; dr. Martin byl vynikajícím slovenským vel-vyslancem ve Washingtonu. Rozlučku s nimi uspořádal dr. V. Kabeš. --Dost da-leko se na am. TV v soutěži "JEOPARDY!" dostal mladý krajan Andy Hejl z Kalifornie. Vystudoval chemickou technologii. --Podle J. Fuchsové, I. A., stál zbytečný výlet skupiny českých senátorů po USA 326.000 Kč. --V New Yorku začala přestavba Národní budovy. Hodně pomáhá český gen. konsul Aleš Pospíšil. --S. Horváth studoval pražský archiv kom. rozvědky za totality a zjistil, že v novém seznamu min. vnitra chybějí jména některých agentů: např. Jaroslav Hodač/v Anglii/, Alfréd Frenzel/v Německu/, A. Püchler, Josef Roštinský, S. Prokop, Jitka Frantová, Stanislav Prokop a Jaromír Glac/stal se v r. 1989 po-slancem; jméno bylo na vnitru změněno na "Glagoš"/. Chybí také agent voj. rozvědky Václav Hyndrák-RAK /byl autorem 3.500 udání na lidi kolem Charty 77/ a agent Josef Červáček, první polistopadový náčelník vojenské kontra-rozvědky! --Zajímavá publikace: "Clearinghouse-Czech and Slovak Connections". Adresa: 4445 W. 77th St., No. 240, Minneapolis, MN 55435, USA. --List "Česká Bese-da" v Texasu tvrdí, že tam jsou i dnes Afroameričané, kteří mluví česky. --Ve Stanfordu, CA, zemřel v březnu t. r. známý herec Jan Triska, 81. Byl dobrý přítel Václava Havla. --USA nepřisílily vízu pro slovenské občany, pro čes-ke ano. --Kat. krajanům kolem New Yorku poctivě slouží P. Ant. Kocurek. I po čtyřech letech má smysl pro humor. 21. 6. budou naši v Astorii poctěni návštěvou p. biskupa Esterky z CA. --Česká filharmonie měla úspěch v Carnegie Halle v NY. --V USA prý stále žije na 90.000 občanů ČR, kteří pracují na černo, neplatí daně a vypršelo jim povolení k pobytu. Na území ČR se am. občané při pobytu nad 90 dní se hlásí na nejblížeji úřadovně Cizinecké policie a ve vlastním zájmu mohou o svých plánech informovat americký zastupitelský úřad. --V Chicagu vzpomněli 2. výročí odchodu P. Vojtěcha Víta, OSB. Pocházel z Police n. Metují a v USA působil od r. 1961. --Konferen-ce SVU v Cedar Rapids, Iowa, bude od 25. 6. do 29. 6. 03. Vystoupí i známý du-dák Michael Cwach z Yankton, S. Dakota. Součástí programu bude zájezd do Spillville, kde působil Ant. Dvořák. --Na Bohemian Nat. Cemetery je mezi 80.000 krajanů pochován také býv. starosta Chi-caga Anton Cermak, původně z Kladna. Přišel o život v březnu 1933 v Miami, když svým tělem kryl am. presidenta Roose-velta. Pachatelem atentátu byl nespokojený zedník Zangara.

Old West Stamp Shop

Established 1953

COMPLETE LINE OF PHILATELIC SUPPLIES

TONY & CECIL CIFKA

ROOM 233 UNIVERSITY BLDG (303) 629-5182

910 16TH STREET DENVER, COLO 80202

ZEMŘEL FRANTIŠEK KHYNL

V New Yorku zemřel 25. března 2003 ve věku pětadevadesáti let krajan František Khyln, který věnoval České republice unikátní sbírku uměleckých šperků v hodnotě několika milionů dolarů. Sbírkou přivezl do Prahy bývalý prezident Václav Havel loni v září z návštěvy Spojených států.

Khyln pracoval jako zlatník u špičkových klenotnických firem jako například Tiffany, Cartier či David Webb. Šperkařské tvorbě se pro vlastní radost věnoval i po odchodu do důchodu.

Protože neměl žádné právoplatné dědice, rozhodl se, že část sbírky věnuje České republice. V budoucnu se počítá s tím, že exponáty budou vy-slaveny na zámku Sychrov, který le-ží poblíž Turnova, kde se Khyln 25. června 1907 narodil a kde v roce 1925 absolvoval Odbornou šperkařskou školu.

V roce 1949 se František Khyln odstěhoval do Austrálie. Tam se rovněž věnoval své profesi a obdržel cenu australských klenotníků za zlatý cize-lovaný bumerang s naměty ze života původních obyvatel Austrálie. Tento bumerang je rovněž součástí darova-né sbírky. Po deseti letech se odstě-hoval do Spojených států, kde žil v Hollywoodu a později v New Yorku; stal se občanem Spojených států a před dvěma lety získal také české občanství.

"Za šlechtitný čin vůči vlasti, která se k němu ne vždy zachovála nejpr-jemněji," označil ministr kultury Pavel Dostál v dopise dar krajanu Františka Khylna, s jehož ostatky se přišlo 8. dubna do kostela sv. Jana Nepomuc-keho v New Yorku rozloučit několik blízkých přátel a pracovníků českého konzulátu a mise České republiky při OSN. Žádoucí mše i pohřeb se uskutečnil na náklady České republiky.

☺ "Ti muži jsou opravdu někdy nemožní," povídá paní Nováková sousedce. "Máte na mysli někoho konkrétního?" ptá se sousedka. "Jistě! Pan Souček si šetřil peníze na stará kolena a pak uviděl mladá kolena a za pár dní bylo po úsporách!"